

EDİTÖRE MEKTUP

LETTER TO THE EDITOR

Hilal UYSAL¹

¹İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Sayın Editör,

Avrupa Kardiyoloji Birliği (European Society of Cardiology-ESC) tarafından uluslararası düzeyde gerçekleştirilen kardiyovasküler alanda akademisyen ve klinik hemşirelerin (CCNAP- Kardiyovasküler Hemşirelik ve Bağlı Meslekler Konseyi Üyesi) katıldığı iki kongreye toplam 4 poster bildiri ile katıldım; 16-17 Mart 2012 tarihlerinde Kopenhag-Danimarka’da “12th Annual Spring Meeting on Cardiovascular Nursing” ve 22-23 Mart 2013 tarihlerinde Glasgow, İskoçya’da “EuroHeartCare 2013”.

Ayrıca 21 Mart 2013 tarihinde “EuroHeartCare 2013” kongresi sırasında düzenlenen CCNAP Pre-Conference Masterclass-“How to successfully present your research for publication” konulu özel interaktif bir toplantıya katıldım. CCNAP Bilim Komitesi Başkanı ve “European Journal of Cardiovascular Nursing” dergisinin editörü Prof.Dr.Tiny Jaarsma ve editör yardımcısı Prof.Dr.Anna Strömberg tarafından sunulan toplantının ana konusu; araştırmalarımızı başarılı bir şekilde nasıl yayınlatabileceğimiz, projelerin dergilere hazırlanması aşamasında nelere dikkat edilmesi gerektiği, hakemli dergilerde hakemlik yaparken araştırma yazılarının nasıl değerlendirilmesi gerektiği konusundaydı. Toplantıya birçok ülkeden 30 klinik hemşiresi, akademisyen ve doktora eğitimini tamamlamış meslektaşımız katıldı.

Katılımcılar toplantıda, araştırmalarını yayımlamak için yaşadıkları zorlukları paylaşp, dergilerin neden yayımlara sıklıkla ret verdikleri, hakemlerin araştırmacılarından beklentilerinin neler olduğu gibi birçok konuda sorularına cevap bulmaya çalıştı. Benim açımdan başarılı bir toplantı idi.

Katıldığım bu kongrelerde klinik hemşirelerinin katılımı oldukça yüksekti. Akademisyenlerin yanında klinik hemşirelerinin de aktif olarak araştırmalar yapması ve çalışmalarını meslektaşları ile paylaşmak için uluslararası kongrelere katılmaları meslek adına önemli bir gelişmedir. 2012 yılında katıldığım kongrede Türkiye’den benim dışında hiç katılımın olmadığını, 2013 yılında katıldığım kongrede ise Türkiye’den benden başka Kayseri ve İzmir’den meslektaşlarımızın da bildirileri ile katıldığını görmek ülkemiz ve kardiyovasküler hemşireliğin gelişimi adına sevindiricidir. Gelecek yıllarda da meslektaşlarımızın uluslararası hemşirelik kongrelerine katılımının giderek artmasını diliyorum.

Sayın editör, her yıl ESC tarafından düzenlenen, kardiyovasküler hemşireleri için önemli uluslararası bilimsel kongre olması nedeniyle, meslektaşlarım için yol gösterici ve yararlı olacağını düşündüğümünden dolayı, derginizin bu sayısında hem uluslararası katıldığım kongrelerde yaşadığım deneyimlerimi hem de kongrelerde kabul

edilen ve bildiri kitaplarında yayımlanan bildirilerimin özetlerini sizlerle paylaşmak istedim.

Gelecek yıl “EuroHeartCare 2014” kongresinin 4-5 Nisan 2014 tarihleri arasında Stavanger-Norveç’te gerçekleştirileceğini ve ESC’nin web sayfasından (<http://www.escardio.org>) daha ayrıntılı bilgiye ulaşılacağını, ayrıca

ESC’ye bağlı CCNAP- Kardiyovasküler Hemşirelik ve Bağlı Meslekler Konseyi tarafından her yıl bildirileri ile başvuran kardiyovasküler hemşirelere seyahat desteği verildiğini ve başvuru sırasına göre bu seyahat desteğinden yararlanabileceklerini sizin vasıtanızla meslektaşlarıma duyurmak isterim. Teşekkür eder saygılarımı sunarım.

16-17 Mart 2012 tarihlerinde gerçekleştirilen 12th Annual Spring Meeting on Cardiovascular Nursing, Kopenhag-Danimarka'da sunulan bildiri özetleri:

A Turkish Version of The Cardiac Patients Learning Needs Inventory; Patient Questionnaire: Reliability-Validity Assessment

H Uysal¹, N Enc¹⁻¹ *Istanbul University, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Medical Nursing Department, Istanbul, Turkey*

Purpose: This study was designed to investigate the validity and reliability of the Turkish adaptation of The Cardiac Patients' Learning Needs Inventory (TR-CPLNI); Patient Questionnaire to determine the educational needs of patients admitted to hospital following their first MI.

Methods: The study included 143 patients (21 women, 122 men; age ≤ 70 years) who were treated for their first MI, with recovery from the acute period without chest pain. Data were collected using a questionnaire on sociodemographic features and the Turkish version of the CPLNI. Validity studies included language and content validity. For reliability analyses, Cronbach's alpha coefficients were calculated and, for test-retest reliability, the scale was re-administered after a two-week interval.

Results: Content validity index of the scale was 0.96. The overall Cronbach's alpha coefficient was calculated as 0.96, ranging from 0.78 to 0.92 for eight subscales. Item total correlations were between 0.65 and 0.85 ($p < 0.01$). The overall test-retest reliability was 0.77 ($p = 0.00$), ranging from 0.42 to 0.75 for eight subscales. Patients admitted to the clinic determined the important subjects which they wanted to gain information as "medication information", "anatomy and physiology of heart", "symptom management" respectively.

Conclusion: Our results demonstrate that the Turkish version of the CPLNI can be used as a valid and reliable tool in measure the educational needs of Turkish patients sustaining their first MI.

Key Words: Educational needs, myocardial infarction/psychology, Turkish CPLNI, validation studies as topic, reliability.

Kalp Hastalarının Eğitim Gereksinimlerinin İncelendiği Hasta Soru Formu'nun Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

H. Uysal¹, N. Enc¹⁻¹ *Istanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye*

Amaç: Bu çalışmada Türkçeye uyarladığımız Kalp Hastalarının Öğrenme Gereksinimlerinin İncelendiği Hasta Soru Formu'nun (TR-CPLNI) ülkemizde ilk kez miyokart infarktüsü geçiren hastaların eğitim gereksinimlerinin belirlenmesi için geçerliği ve güvenirligi araştırıldı.

Yöntem: Çalışma ilk kez miyokart infarktüsü geçiren, akut dönemi geçirmiş, 70 yaşın altında, göğüs ağrısı şikayeti olmayan 143 hasta (21 kadın, 122 erkek) ile gerçekleştirildi. Veriler, sosyo-demografik veri formu ve TR-CPLNI kullanılarak toplandı. Ölçeğin geçerliği dil ve kapsam geçerliği ölçümleri ile yapıldı. Güvenirlik analizi için Cronbach alfa değerleri hesaplandı ve test-tekrar test güvenirlilik ölçümleri için ölçek hastalara iki hafta sonra tekrar uygulandı.

Bulgular: Ölçeğin kapsam geçerliği indeksi 0.96 bulundu. Cronbach alfa değeri toplam ölçek için 0.96 bulunurken, sekiz alt boyut için bu değerler 0.78-0.92 arasında bulundu. Toplam madde korelasyonlarının ise 0.65-0.85 ($p < 0.01$) arasında değiştiği görüldü. Toplam test-tekrar test güvenirlilik değeri 0.77 ($n=143$, $p=0.00$), alt boyutlarının test-tekrar test değerleri 0.42-0.75 arasında bulundu. Hastalar serviste yatarken öncelikli olarak "ilaç tedavisi", "kalbin anatomi ve fizyolojisi", "semptom yönetimi" konularında; taburcu olduktan sonra ise sırasıyla "yaşam şekli faktörleri", "kalbin anatomi ve fizyolojisi", "beslenme şekli bilgisi" konularında bilgi sahibi olmanın önemli olduğunu belirttiler.

Sonuç: Çalışmamızdan elde edilen veriler, Türkçe CPLNI'nın ülkemizde ilk kez miyokart infarktüsü geçiren hastaların eğitim gereksinimlerini ölçmede geçerli ve güvenilir bir araç olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim gereksinimleri, miyokart infarktüsü/psikoloji, Türkçe CPLNI, geçerlik çalışması, güvenirlilik.

The Effect of Individual Training And Guidance Program With Myocardial Infarction Patients Over Patients' Quality of Life

H Uysal¹, S Ozcan¹⁻¹ *Istanbul University, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Medical Nursing Department, Istanbul, Turkey*

Purpose: The aim of the present study is to identify the effect of individual training and guidance program for patients having experienced myocardial infarction over patients' quality of life.

Methods: The sample comprised 90 patients, 45 in the intervention and 45 in the control group, selected by sequential sampling from patients who had myocardial infarction for the first time. Data were collected between April and November 2008 by means of patient information form, MIDAS, and SF-36.

Results: In the intervention group more improvement was observed in comparison with the control group in terms of quitting smoking, physical activity, BMI, waist circumference (mean differences $p=0.000$). A significant difference was observed in the 3rd month evaluation of both MIDAS and SF-36 quality of life scales in comparison with the baseline values ($p<0.000$).

Conclusion: The results indicated that individual training and guidance provided to patients having experienced acute myocardial infarction lead to improvement in quality of life and decrease risk factors by increasing behaviors which protect cardiac health. Such educational programs should be applied to patients with AMI prior to discharge.

Key words: Training and guidance, quality of life, myocardial infarction, MIDAS, SF-36.

Miyokart İnfarktüsü Geçiren Hastalarda Bireysel Eğitim ve Danışmanlığın Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

H. Uysal¹, S. Ozcan¹⁻¹ *Istanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye*

Amaç: Bu çalışmada miyokart infarktüsü geçiren hastalar için hazırlanan bireysel eğitim ve danışmanlık programının hastaların yaşam kaliteleri üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma ilk kez miyokart infarktüsü geçirmiş olan, ardışık örnekleme yöntemi ile 45 intervention, 45 control grubu şeklinde 90 hastadan oluştu. Veriler, Nisan 2008-Kasım 2009 tarihleri arasında hasta bilgi formu, MIDAS, SF-36 kullanılarak toplandı.

Bulgular: Intervention grubunda control grubuna göre sigarayı bırakma, fiziksel aktivite, beden kitle indeksi, bel çevresi oranlarında iyileşme oldu (mean differences $p=0.000$). Çalışmada intervention grubunda hem MIDAS hem SF-36 yaşam kalitesi ölçeklerinin 3.ay değerlendirmelerinde baseline değerlerine göre anlamlı fark belirlendi ($p<0.000$).

Sonuç: Bu çalışmada akut miyokart infarktüsü geçiren hastalara uygulanan bireysel eğitim ve danışmanlığın yaşam kalitelerinde iyileşme sağladığı, kalp sağlığını koruyucu davranışları arttırarak risk faktörlerini azaltmada etkili olduğu saptandı. Bu ve benzer eğitim programları AMI'li hastalara taburculuk öncesinde uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim ve danışmanlık, yaşam kalitesi, miyokart infarktüsü, MIDAS, SF-36.

22-23 Mart 2013 tarihlerinde gerçekleştirilen EuroHeartCare 2013, Glasgow, İskoçya’da sunulan bildiri özetleri:

Awareness About Preventable Cardiovascular Risk Factors of Students of Faculty of Nursing and Letters

H Uysal¹, N Enc¹, Y Cenal², A Karaman², C Topuz²-¹Istanbul University, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Medical Nursing Department, Istanbul, Turkey

²Istanbul University, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Istanbul, Turkey

Purpose:In this study aimed determining of the level of informations about preventable cardiovascular risk factors and awareness on individual risk factors of undergraduate level students in the Faculty of Nursing and Letters.

Methods:The study was carried out between October 2011-February 2012. The students were studying at the first and thirds class of both faculty. Data obtained with information form and "Cardiovascular Disease Risk Factors Knowledge Level (CDRF-KL) Scale".

Results:Of the 900 students, 63.8% were female, 36.2% were male, mean age was 21.12±3.69; 19% were faculty of nursing, 81% were faculty of letters; 56.4% were first class, 43.6% were third class. Waist circumference and BMI ($p<0.05$) of male students were found more than females. Faculty of letters students in comparison with faculty of nursing students were found that less exercise ($p<0.05$) and between both group a significant difference was found.

The faculty of nursing students CDRF-KL scale risk behaviors ($p=0.000$, $z=-11.30$) risk factors ($p=0.000$; $z=-12.18$) scores were higher than students in faculty of letters, knowledge levels were found better. Students who borderline-risk waist circumference (men: >80 cm, male: >94 cm) CDRF-KL scale information levels about risk factors and risk behaviors were determined lower, but, there was no significant difference. In students who regularly egzersiz, healthy nutrition, consuming less salt CDRF-KL total information level were found higher ($p<0.05$).

Conclusion:In order to prevent of cardiovascular risk factors (tobacco / cigarette smoking, use of alcohol, unhealthy and unbalanced nutrition, physical inactivity,

obesity, etc.) cooperating with the media, schools, and family is important.

Key Words:Risk factors, risk behavior, health knowledge.

Hemşirelik ve Edebiyat Fakültesi Öğrencilerinin Önlenebilir Kardiyovasküler Risk Faktörleri İle İlgili Farkındalıkları

H. Uysal¹, N. Enc¹, Y. Cenal², A. Karaman², C. Topuz²-

¹Istanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye; ² İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İstanbul, Türkiye

Amaç: Araştırmada, İstanbul Üniversitesi Hemşirelik ve Edebiyat Fakültesinde lisans düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin önlenebilir kardiyovasküler risk faktörleri ile ilgili bilgi düzeyleri ve bireysel risk faktörleri konusunda farkındalıklarını belirlemek amaçlandı.

Yöntem: Araştırma, Ekim 2011-Şubat 2012 tarihleri arasında, iki fakültenin lisans düzeyinde öğrenim gören, çalışmaya katılmayı kabul eden öğrenciler ile gerçekleştirildi. Veriler, katılımcıların sosyo-demografik özellikleri ve kardiyovasküler risk faktörleri hakkında bilgi düzeylerinin değerlendirildiği bilgi formu ve “Kardiyovasküler Hastalıklar Risk Faktörleri Bilgi Düzeyi (KARRİF-BD) Ölçeği” ile toplandı.

Bulgular: Çalışmaya katılan iki fakültedeki toplam 900 öğrencinin %63.8’i kadın, %36.2’si erkek; yaş ortalaması 21.12±3.69; %19’u hemşirelik fakültesinde, %81’i edebiyat fakültesinde; %56.4’ü 1.sınıfta, %43.6’sı 3.sınıfta lisans öğrenimini sürdürmektedir.

Erkek öğrencilerin bel çevresi ($p<0.05$) ve BKİ ($p<0.05$) kadınlardan daha fazla bulundu. Edebiyat fakültesi öğrencilerinin hemşirelik fakültesi öğrencilerine göre daha az egzersiz yaptığı ($p<0.05$), aralarında anlamlı fark bulunduğu görüldü.

Hemşirelik fakültesi öğrencilerinin KARRİF-BD ölçeğinin risk davranışları ($p=0.000$; $z=-11.30$), risk faktörleri ($p=0.000$; $z=-12.18$) puanlarının edebiyat fakültesi öğrencilerinden daha yüksek, bilgi düzeylerinin daha iyi olduğu saptandı. Bel çevresi riskli sınırdan olan (kadın: >80 cm, erkek >94 cm) öğrencilerin KARRİF-BD ölçeğinin risk faktörleri ve risk davranışları ile ilgili bilgi düzeylerinin daha düşük olduğu saptandı, ancak anlamlı fark görülmedi ($p>0.05$). Düzenli egzersiz yapan, sağlıklı

beslenen, daha az tuz tüketen öğrencilerde KARRIF ölçeği toplam bilgi düzeyi daha yüksek bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Kardiyovasküler risk faktörlerinin (tütün/sigara içmek, alkol kullanmak, sağlıklı ve dengesiz beslenmek, fiziksel aktivite yapmamak, obezite gibi) önlenmesi için medya, okullar ve aile ile işbirliği yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Risk faktörleri, risk davranışı, sağlık bilgisi

The Effect of Individual Education on Patients' Physical Activity Capacity after Myocardial Infarction

H Uysal¹, S Ozcan¹-¹Istanbul University, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Medical Nursing Department, Istanbul, Turkey

Purpose:The present study aims to determine the effects of individual education and counseling given to patients who had myocardial infarction for the first time and its effect over compliance with treatment.

Methods:The sample comprised 90 patients, 45 in the intervention and 45 in the control group, selected by sequential sampling from patients who had myocardial infarction for the first time. Data were collected between April and November 2008 by means of patient information form, IPAQ, the 6MWT, Modified BORG Scale, Morisky Medication Adherence Scale and CCSC.

Results: In the intervention group more improvement was observed in comparison with the control group in terms of frequency of physical activity (mean differences $p=0.09$), body mass index (mean differences $p=0.009$), waist circumference (mean differences $p=0.000$). It was observed that the intervention group's metabolic equivalent of task values (mean differences $p=0.06$) and the 6MWT (mean differences $p=0.000$) increased more in comparison with the control group three months later and there was a statistically significant difference.

Conclusion:The results indicated that individual education and counseling provided to patients having experienced acute myocardial infarction increased functional capacity, by providing lose weight, by

improving compliance with treatment through physical activity behaviors (frequency and duration).

Key Words:Education, Counseling, Functional Capacity, The Six-Minute Walk Test, Acute Myocardial infarction.

Miyokart Enfarktüsü Hastalarda Bireysel Eğitimin Fiziksel Aktivite Kapasiteleri Üzerine Etkisi

H. Uysal¹, S. Ozcan¹-¹Istanbul Üniversitesi Florence

Nightingale Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç:Bu çalışmada, ilk kez miyokart enfarktüsü geçiren hastalara uygulanan bireysel eğitim ve danışmanlığın fiziksel aktivite kapasiteleri ve tedaviye uyumları üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:Araştırma ilk kez miyokart enfarktüsü geçirmiş olan, ardışık örnekleme yöntemi ile 45 girişim, 45 kontrol grubu şeklinde 90 hastadan oluştu. Veriler, Nisan 2008-Kasım 2009 tarihleri arasında hasta bilgi formu, Uluslararası Fiziksel Aktivite Soru Formu, Altı Dakika Yürüme Testi, Modifiye edilmiş BORG skalası, Morisky İlaç Uyum Skalası, Kanada Kardiyovasküler Anjina Derecesi Sınıflandırması kullanılarak toplandı.

Bulgular:Girişim grubunda kontrol grubuna göre fiziksel aktivite sıklığı (ort. farklar $p=0.09$), BKİ (ort. farklar $p=0.009$), bel çevresi (ort. farkları $p=0.000$) oranlarında iyileşme oldu. Girişim grubunun MET değerleri (ort. farklar $p=0.06$) ve 6DYT (ort. farklar $p=0.000$) kontrol grubuna göre 3 ay sonra daha fazla yükseldi ve istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlendi.

Sonuç: Araştırmada akut miyokart enfarktüsü geçiren hastalara uygulanan bireysel eğitim ve danışmanlığın, fiziksel aktivite davranışları ile tedaviye uyumu iyileştirerek, kilo verilmesini sağlayarak fonksiyonel kapasiteyi artırdığı saptandı. Bu çalışma için geliştirilen eğitim programı ve materyalleri kardiyoloji servis ve polikliniklerinde AMI geçiren hastaların eğitiminde kullanılabilir. Bu ve benzeri araştırma sonuçları kanıta dayalı eğitim yaklaşımlarını geliştirmede rehber olarak kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Danışmanlık, Fonksiyonel Kapasite, Altı Dakika Yürüme Testi, Akut Miyokart Enfarktüsü.